

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ.

Ismeretes, hogy az Egyesült Államok illetékes hatóságai ürügyet keresnek rá, hogy elutasítsák a nukleáris kísérletek megszüntetésére vonat-

Ez a felfogás nyírára van azoknak, akik atom- és hidrogénbombák felhasználására vonatkozó barbár terveket szőnek és készek rá, hogy a világot egy háború szakadékába taszítsák, — de távol áll a népektől, a béke érdekeitől.

(Folytatás a 3-ik oldalon)

nyugati imperialista körök ellenállásába, amelyek nem hajlandók lemondani a háborús előkészületekből származó profitról. A nyugati hatalmak vezető politikusai különböző állítások kibúvákkal és kifogásokkal igyekeznek kitérni a lezserlési tárgyalások megtartása elől. Attól az óhajtól vesztünk el, hogy a háború nem lesz a sára akarja felhasználni, hanem az emberiség békés és boldogabb életének megteremtésére. Ez a magyarázata a szovjet kormány történelmi jelentőségű lépésének. Ime mit jelent a béképolitika tettekben és nem szavakban.

(Folvtatása a 4-ik oldalon).

(Folytatása a 4-ik oldalon).

Étesnellenek két kőolaj- és két a rugósi, kárási- mája.

Május 1. tiszteletére

Hogy idejébe

Jól dolgozna

A keresztesi kollektivisták is sokat összekaptak a kedvezőtlen időjárás miatt. A gazdaság tagjai ugyanúgy idejében felkészültek a tavaszi kampányra. Mihelyt az idő megengedte, hozzáláttak a feladatok tel-

Az időjárás havi átlagával összehasonlítva a tavaszi hónapokkal szemben az őszi hónapok kedvezőbb időjárási viszonyokat mutatnak. Az időjárás havi átlagával összehasonlítva a tavaszi hónapokkal szemben az őszi hónapok kedvezőbb időjárási viszonyokat mutatnak.

Végül Chivu Stoica elvtárs éllette a román—kínai barátságot, a szocialista országok egységét és a világbékét.

Amikor a repülőgép a magasrangu román vendégekkel leszállt a kumini repülőtérre, az egybegyűltek hatalmas éljenzéssel és virágcsokrokkal fogadták az érkezőket. Chivu Stoica, Emil Bodnaras és Avram Bodnaciut elvtársakat a repülőgépből kiszállva, melegen üdvözölték. Yu I-csuan, Yunan tartomány népi biztosságának elnöke; Szin Min-huj, a népi biztosság alelnöke; Csin Jun-csen, a Kínai Népköztársaság külügyminiszterhelyettese; Ke Bo-nian, a Kínai Népköztársaság bukaresti nagykövete és Th. Rudenco, a Román Népköztársaság pekingi nagykövete, valamint a nagykövetség tagjai.

Yu I-suan, Yunan tartomány népi bizottságának elnöke üdvözlő beszédében egybekötött ezeket mondta: A román kormányküldöttsége, amely baráti látogatásra érkezett országunkba, magával hozta a távoli Kárpátokból a román nép baráti üdvözlését a kínai népnek. Engediék meg, hogy Yunan tartomány népi bi-

• A választási kampányban a képviselőjelöltek és a választópolgárok közötti találkozásokon számos közérdekű kérdés vitáltak meg. Az egybegyűlétek közül többen javaslatokat terjesztettek elő a községek szépitésével, rendezésével kapcsolatosan. Számos helyen az utak, hidak, iskolák, kultúrotthonok javítását kezdeményezték a honpolgárok és kérték, hogy jelöltjük járjon közbe a munkálatok mielőbbi megkezdése, illetve elvégzése érdekében.

Mintegy két hónap telt el azóta és mindenfelől arról érkeznek hírek, hogy a találkozó gyűlésének elhangzott javaslatok sorra megvalósulnak. A rajonban elhangzott 279 javaslatból eddig 135-öt megvalósítottak, mintegy 57 javaslat megvalósítása pedig folyamatban van. Megjavitottak Arad–Világos, hasonlóképén Kürtös és Szentmárton községek közötti útszakaszt. Eddig mintegy 36 kilométer útszakaszt javított meg. Ezenkívül mintegy 93 híd- és átjárót építettek, illetve hoztak jó állapotba.

Mit bizonyítanak ezek a számok, ezek a megválasztások? Azt, hogy a megválasztott népfőnöki képviselők, rajonunkban, hazánias kötelességüknek tartják az elhangzott javaslatok megvalósítását. Nincs olyan község, falu, ahol két hónap után a népfőnádási képviselők nevéhez nem fűződik valamilyen megvalósítás. A néphatalom helyi szervei, a népfőnádási képviselők felelősségerzettel, a választópolgárok támogatásával való-sítják meg az előttük álló sokoldalú feladatot.

művelődés és tanügyi osztálya közli az érdekeltekkel, hogy az egyetemi felvételi versenyvizsgákra hirdetett előkészítő tanfolyamot április 4-én délután 4 órakor nyitják meg a következő helyiségekben:

1. A Dragalina körút 7 szám alatti pedagógiai középiskolában az orvosi és gyógyszerészeti, valamint a mezőgazdasági főiskolákra iratkozni szándékozók részére.

2. A Dragalina körút 6 szám alatti 2. számú középiskolában a Po-

3. A Kálvin János utcai 3. szá-

mu középiskolában a tanár-képző egyetemre (matematika, fizika és filológiai fakultások) valamint a tanítóképző pedagógiai főiskolára felvételezők részére.

Április 4-én, pénteken délután 5 órakor a következő párttanulmányi körök propagandáistáinak előkészítése kerül sor: Esti Tanfolyam (I., II. év), az RMP Története, Politikai Gazdaságtan (I. II. év), A marxizmus—leninizmus alapjai (I., II. év), A Szovjetunió Kommunista Pártja Története (I., II. év).

Ugyancsak a fenti időpontban kezdődik az RMP Történetét tanulmányozó IMSZ tanulmányi körök és esti tanfolyamok propagandáistáinak előkészítése.

Az atom- és hidrogénfegyver kísérletek beszüntetése a jelen pillanat legidősebb és legégetőbb követelménye

Andrej Gromiko szovjet külügyminiszter nyilatkozata

(Folytatás az első oldalról.)

A nukleáris fegyverekkel folyó kísérletek megszüntetésének ellenfelei azért tartják veszélyesnek ezt az intézkedést, mert közelebb hozza azt a pillanatot, amikor majd teljesen és véglegesen eltűnik a nukleáris fegyverek használatát és megsemmisítik ezeket a fegyvereket. Ez azonban nem a gyenge, hanem éppen ellenkezőleg, az erős oldala ennek a követelésnek.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a Nyugat, és különösen az Egyesült Államok egyes vezetői a nukleáris fegyverekkel való kísérletek eltiltásában a nyugati országok gazdasági életét fenyegető veszélyt látnak. A nyugati országok gazdasági életét — jelentette ki Gromiko — nem a nukleáris fegyverekkel való kísérletek beszüntetése és nem a fegyverkezési hajszák megszüntetése veszélyezteti, hanem a militarizálás, amely jelenleg harapófogójába szorítja az atlanti ömb tagállamainak egész nemzetgazdaságát. Minden okunk megvan rá, hogy úgy véljük: minél nagyobb arányban militarizálják ez országok nemzetgazdaságát, annál gyorsabban következnek be a gazdasági összeomlások is. Az atom- és hidrogénbomba — mondotta Gromiko — nem mentett meg az USA-ban 5,300.000 amerikai a munkanélküliségtől.

A továbbiakban A. A. Gromiko elemezte a nukleáris kísérletek beszüntetésére vonatkozó egyezmény megkötésének lehetőségeit és ezeket monddta:

Amikor három évvel ezelőtt a Szovjetunió első ízben javasolta az Egyesült Államoknak és Nagy-Britanniának a kísérletek beszüntetését, a nyugati hatalmak azt vetették fel, hogy bármennyi egyezmény ebben a kérdésben biztos ellenőrzési rendszer kidolgozását teszi szükségessé. Már akkor világos volt, hogy mind a viták pusztán ürügyül szolgálnak, hiszen a korszerű műszaki és tudományos eszközökkel bármilyen nukleáris robbantást könnyen fel lehet fedezni. Hogy ne szolgáltatson alapot kibúvókra azok számára, akik ellenzik a kísérletek beszüntetését, a Szovjetunió maga tett javaslatot az ellenőrzéssel kapcsolatban.

Mint ismeretes, a Szovjetunió javasolta az ENSZ-ben, hogy létesítsenek egy nemzetközi bizottságot, amely ellenőrizze, hogyan teljesítik az államok az atom- és hidrogénfegyver-kísérletek megszüntetésére vonatkozó kötelezettségeket és jelöljenek ki e bizottságok vezetéke alatt, viszonyossági alapon, ellenőrző állomásokat a Szovjetunió, az USA és Anglia területén, valamint a Csendes-óceán övezetében, beleértve Ausztráliát is.

Amikor azonban a Szovjetunió ezt a javaslatát sem készítette az ellenőrzésről oly sokat beszélő amerikai és angol államférfiakat arra, hogy végül is beleegyezzenek a kísérletek beszüntetésébe, akkor a leghíresebb emberek is teljesen tisztába jöttek vele: itt nem az ellenőrzésről van szó, hanem arról, hogy a nyugati hatalmak bizonyos körök állhatatosan visszautasítják a nukleáris fegyverkezési hajszák korlátozását. Más akadály nem áll és ma sem áll a kísérletek beszüntetésének útjában.

Gromiko hangsúlyozta, hogy aránylag könnyen létre lehet hozni a nukleáris fegyverekkel való kísérletek megszüntetésére vonatkozó egyezményt, minthogy jelenleg csupán három állam — a Szovjetunió, az USA és Nagy-Britannia — rendelkezik nukleáris fegyverrel és gyárt ilyen fegyvert. Következésképpen — mondta — csak ennek a három hatalomnak kell megegyeznie egymással, s a kérdés el lenne intézve.

Olykor azt halljuk — mondotta továbbá A. A. Gromiko, — hogy az atom- és hidrogénfegyverekkel való kísérletek folytatására Angliának van szűke az érdeke, mert elmaradt ezen a téren és be akarja hozni a Szovjetuniót és Amerikát. Furcsa érv — jegyezte meg A. A. Gromiko. — Mert garantálhatja-e valaki, hogy ha tovább folynak a nukleáris kísérletek, az anglok valóban behozzák lemaradásukat és nem maradnak le még jobban? A versenyfutás az versenyfutás, s kétségtelen, hogy ebben az esetben mindegyik fél erőfeszítéseket tenne, nehogy lemaradjon.

Emellett az angol nép széles tömegeinek megvan a maguk véleménye arról, hogy hasznos-e vagy káros Anglia számára az atomfegyverkezési hajszában való további részvétel. Hiszen tanui vagyunk annak, hogy milyen páratlan erővel bontakozik ki Angliában a nukleáris fegyverekkel folyó kísérletek azonnali beszüntetését követelő népi mozgalom, a hidrogénbomba termelése elleni mozgalom.

Furcsa, de való — mondotta A. A. Gromiko, — hogy Franciaország nem tudni miért, de állást foglal a nukleáris fegyverrel folyó kísérletek megszüntetésére vonatkozó egyezmény ellen. Noha nehéz elhinni, mégis azok között a személyek között, akik ma meghatározzák Franciaország politikáját, mint látszik, valóban vannak olyanok, akik komolyan hiszik, hogy az ország nemzeti érdekei megkövetelik a nukleáris fegyverkezési hajszában való részvételt, s hogy erre a célra kezdjék felhasználni a gazdasági erőforrásokat.

A szovjet kormány véleménye szerint az atom- és hidrogénfegyver-kísérletek beszüntetése a jelen pillanat legidősebb és legégetőbb követelménye. Eppen ezért, azok között a kérdések között, amelyeket a szovjet kormány a csúcserkeztet napirendjére javasol, első helyen áll az a fegyverrel való kísérletek azonnali megszüntetésének kérdése. A szovjet kormány ugyanakkor javasolja, hogy ezt a kérdést különállóan és minden más kérdés előtt vitassák meg, anélkül, hogy megvárják, amíg a hatalmak megegyezésre jutnak a leszerelés többi kérdésében.

Az összes szocialista országok népei, parlamentjei és kormányai sikra szállnak azért, hogy valamennyi atomfegyverrel rendelkező állam szüntesse be a kísérleteket. A nukleáris kísérletek beszüntetése mellett nyomatékosan és következetesen állást foglal India kormányja és népe. Ezt a javaslatot — ilyen vagy olyan formában — hivatalosan támogatták Indonézia, Japán, Burma, Ceylon, az Egyesült Arab Köztársaság, Pakisztán, Irán, Svédország, Norvégia, Dánia, Finnország, Mexikó és még sok más ország kormánya. Indonézia, Burma és Japán parlamentjei szintén követelik a nukleáris kísérletek beszüntetését.

Nem maradnak közömbösek az atomfegyverrel rendelkező kapitalista országok népei sem. Nagy-Britanniában a lakosságnak a legkülönbözőbb társadalmi és politikai csoportokhoz tartozó széles tömegei tiltakoznak a nukleáris kísérletek ellen. E mozgalomnak nagy méreteit szemlélteti az a tény is, hogy olyan tömegszervezetek csatlakoznak hozzá vezetőszerveikkel az élen, mint az angol szakszervezetek kongresszusa.

Az Amerikai Egyesült Államokban is egyre erőteljesebben hallatszanak olyan hangok, amelyek a nukleáris kísérletek megszüntetését követelik. Számos ismert amerikai politikus és közéleti személyiség, szakszervezet, diákcsoport és más amerikai szervezetek követelik, hogy az USA kössön ilyenértelme megegyezést a Szovjetunióval és Angliával.

Az atom- és hidrogénfegyver-kísérletek beszüntetése — mondotta A. A. Gromiko — lehet és kell is hogy legyen az első lépés a hatalmak közötti kölcsönös bizalom megnyilvánulásának, amire az összes népek már régóta várnak.

Most adva vannak az ahhoz szükséges nemzetközi feltételek — folytatta A. A. Gromiko, — hogy végre megoldódjék az atom- és hidrogénfegyver-kísérletek megszüntetésének kérdése. Nyilvánvaló — mondotta a továbbiakban, — hogy nincs már messze az az idő, amikor a

nyugati hatalmak kormányai nem szegülnek többé szembe azzal az általános követeléssel, hogy vessenek véget a nukleáris kísérleteknek.

A. A. Gromiko kijelentette: Attól az óhajtól vezérelve, hogy minden eszközzel előmozdítsa a magasabb célkitűzés valóra váltását: az emberiség megmentését az atomháború veszélyétől, a SZOVJETUNIO MINISZTERTANACSA A SZOVJETUNIO LEGFELSŐ SZOVJETJE ELE TERJESZTI MEGVIZSGÁLÁS VEGETT AZT A JAVASLATOT, HOGY A SZOVJETUNIO, ELSŐ LÉPÉSKENT EGYOLDALUAN SZÜNTESEN BE MINDEN ATOM- ES HIDROGÉNFEJVER-KISÉRLETET.

Ha az Amerikai Egyesült Államok és Nagy-Britannia csatlakoznak a Szovjetunióhoz és szintén elhatározzák, hogy beszüntetik az atom- és hidrogénfegyver-kísérleteket, akkor végülis megoldódik ez az összes népeket a jelen pillanatban oly mélységesen nyugtalanító kérdés: mindenütt és mindörökké megszűnnek a kísérleti nukleáris robbantások.

Természetes — jegyezte meg A. A. Gromiko, — hogy amennyiben a nukleáris fegyverrel rendelkező országok kormányai nem követik a Szovjetunió kezdeményezését, hanem folytatják az atom- és hidrogénfegyverrel való robbantásokat, a Szovjetunió kénytelen lesz a jövőben biztonsága érdekében figyelembevételével cselekedni a nukleáris kísérletek kérdésében.

A Szovjetunió nem egyszer tett már egyoldalú intézkedéseket hadseregének és a fegyverzetnek csökkentésére.

Sajnálattal kell azonban megállapítanunk, hogy az északatlanti ömbhöz tartozó hatalmak mind ez ideig nem választottak hasonló intézkedéseket ezekre a lépésekre, hanem ellenkezőleg, egész politikájukat a háborús előkészületek fokozására alapozzák. Hamis érvekkel próbálják meggyújtani a háborús előkészületekbe bevont országok népeit, így például a nyugat-európai „szövetségesek” területén létesített amerikai rakéta-támaszpontok „közös ellenőrzésének” meséjével. Hisz-e valaki, hogy ha a NATO politikáját meghatározó körök kirobbantják az atomháborút, számítani fog, hogy — mondjuk — Anglia, a Német Szövetségi Köztársaság, Belgium vagy Hollandia kormányai és parlamentjei egyetértenek-e vagy sem azzal, hogy amerikai rakétákat indítsanak országuk területéről, vagy hogy az országuk területéről fel szálló amerikai repülőgépek bevessék atombombáikat, amelyekkel máris fel vannak szerelve? A katonai előkészületek szervezői tévednek, ha arra számítanak, hogy a Szovjetunió egyedül egyoldalúan végrehajtja majd a jövőben a leszerelést, miközben a nyugati hatalmak fokozzák fegyverkezését — jelentette ki A. A. Gromiko. — A leszerelés csakis becsületes megegyezés alapján hajtható végre, figyelembe véve az összes felek biztonságának érdekeit.

Amikor a szovjet kormány megvizsgálás végett a Szovjetunió Legfelső Szovjetje elé terjeszti a javaslatot, hogy a Szovjetunió egyoldalúan beszüntesse az atom- és hidrogénfegyverekkel történő kísérleteket — egyidejűleg elvárja, hogy az USA és Nagy-Britannia csatlakozzanak a Szovjetunió határozatához és ilymódon hozzájáruljanak a maguk részéről a nukleáris fegyverkezési hajszák korlátozásához és az atomháború veszélyének csökkentéséhez.

Hisszük, hogy akadnak Nyugaton olyan erők, amelyek képesek világosan megítélni a kialakult helyzetet. Mert ebben a helyzetben senkinek sem engedhető meg, hogy játsszék a világ sorsával, s mert e helyzet arra kötelezi a nagy- és kisállamok kormányait, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a háborús katasztrófa elhárítására.

Elképzelhetjük, milyen óriási befolyást gyakorolna a nemzetközi helyzet alakulásának egészére, ha a Szovjetunió, az USA és Nagy-Britannia megállapodást kötne az atom- és hidrogénfegyverekkel való kísérletek beszüntetéséről. A jelenlegi feszültség és az összes fegyver-nemek gyártásában folyó vetélkedés körülményei között valóban óriási jelentősége volna az államok közös gyakorlati intézkedésének a veszélyes katonai előkészületek korlátozására. A népek ezt a lépést annak bizonyítékaként tekintenek, hogy fordulat állt be a nemzetközi kapcsolatokban, az államok közötti bizalom és békés együttműködés megszilárdítása irányában.

A szovjet kormány meg van győződve arról, hogy ha mindenütt megszűnnek a nukleáris kísérletek, ez fordulatot jelentene a nemzetközi kapcsolatban az államok közötti bizalom és békés együttműködés megerősödése felé.

A nemzetközi légkör megjavítására a legsürgősebben hathatós intézkedéseket kell tenni annál is inkább, mert a nemzetközi küzdőterén olyan erők észlelhetők, amelyek állhatatosan az ellenkező irányba taszítják a világot: nem a bizalom megerősítése, hanem az államok közötti bizalmatlanság és ellenségeskedés elmélyítése felé, nem az atomfegyverkezési hajszák megszüntetése, hanem további kiterjesztése felé, nem a béke, hanem a háború felé.

Ez erők tevékenységének meggyőző bizonyítéka az is, hogy a Német Szövetségi Köztársaság Bundestagja (parlamentje) a kormány-pártok szavazata révén nemrég határozatilag felhatalommal ruházta fel a Német SzK kormányát a nyugat-német hadsereg atom- és rakéta-fegyverrel való felszerelésének kérdésében. A nyugat-német militaristák így tehát nyíltan kijelentették, hogy atombombákat és rakétákat használnak a felfegyverkezéshez atlanti partnereik áldásával.

Könnyelműség lenne lebecsülni a Német SzK kormányának a lépésétől származó veszélyt. A Nyugat-Németország jelenlegi politikáját megszabó körök nyilvánvalóan ugyanarra a gázszos utra terelik az országot, amelyen a hitlerista Németország haladt. Ismeretes, hogy a nyugat-németországi politikai és katonai kormányzó körökben nagy befolyásuk van ugyanazoknak az erőknek, amelyek annak idején Hitler hatalomra juttatták és bűntársai voltak. Azt sem felejtethetjük el, hogy a Német Szövetségi Köztársaság az egyetlen európai állam, amelynek kormánya a jelenlegi európai országhatárok módosítására törekszik. Minthogy pedig ilyenek a körülmények, miként kell minősíteni azt a szándékot, hogy a nyugat-német hadsereget atom- és rakéta-fegyverrel szereljék fel? Ez csakis az európai népek és elsősorban Németország szomszédai ellen irányuló provokációként minősíthető.

Szembetűnő az is, hogy a nyugat-német Bundeswehr atomfegyverrel való felszereléséhez az USA aktív módon hozzájárul. Az amerikai kormány 180 fokok fordulatot tett azokhoz az évekhez viszonyítva, amikor a Szovjetunió és az Egyesült Államok népei együtt harcoltak a német agresszió ellen a külpolitikájának európai vonatkozásait most a német militarizmus újjalesztésével kapcsolta össze. Természetesen az sem véletlen, hogy az Adenauer-kormány éppen Strauss nyugat-német hadügyminiszter washingtoni látogatása után hajította keresztül oly lázas sietséggel a Bundestagban az atomfegyverekkel való felszerelésre vonatkozó határozatot. Távolról sem véletlen, hogy Norstad amerikai tábornok, a NATO főparancsnoka nemrég nyilvánosan követelte a Bundeswehr felszerelését atomfegyverrel.

Gondolhat-e valaki komolyan arra, hogy ha Európát atomháborúba taszítják, Nyugat-Németország, amely a háborúnak egyik támaszpontja

lenne, túlélné ezt a háborút? Nem helyesebb-e azt feltételezni, hogy a háború tüzsóvája rakéta- és atomfegyvereivel elsősorban Nyugat-Németország területét söpörné végig?

A mi nemzedékünk életében kétszer fordult elő, hogy a véres világ-háborúkat kirobantó német militarizmus karját lenyesék és a német népek drágán kellett megfizetnie vezetőinek bűnös politikáját. Kevés-sé valószínű, hogy valaki kétségbevonná: ha a bűnt harmadszor is elkövetik, a bűnhődés összehasonlíthatatlanul súlyosabb lesz.

Ami a Németország egyesítésének óhajáról szóló ama szóbeszédeket illeti, amelyekkel a Német SzK katonai előkészületeit kísérik, ezek nem egyebek a legteljesebb képmutatásnál. A szovjet kormány érvével ezelőtt világosan felfelemezte az NSZK kormányát, hogy a Bundeswehr felszerelése atomfegyverrel és Nyugat-Németország átalakítása európai atomháborús tüzsézekké, jövőteltetlen csapást mérne a német nép nemzeti újraévesztésének ügyére. Az NSZK atomfegyverzésére vonatkozó tervek végrehajtása a jelenlegi körülmények között azt jelenti, hogy az NSZK kormánya tudatosan lehetetlenné teszi Németország egyesítését.

A szovjet kormány — folytatta Gromiko — hosszú időn át ismételt és a legkomolyabban figyelemztette az NSZK kormányát arra, hogy milyen káros a német militarizmus felélesztése irányuló orientációja. A szovjet kormány rámutatott arra, hogy az európai béke és maga a Német Szövetségi Köztársaság szempontjából elkerülhetetlenül káros következményekkel járna az, ha Nyugat-Németország részt venne az atomháború előkészületeiben és a nyugat-német hadsereget tömegpusztító fegyverekkel szerelnék fel.

Az események fejlődésének szakaszai a következők: a párizsi szerződések megkötése, majd az NSZK bevonása az USA által vezetett agresszív katonai tömbbe, továbbá Nyugat-Németország idegen csapatok által való megszállásának állandósítása, idegen hatalmak atomtámaszpontjainak létesítése az ország területén és végül a Bundeswehr atomfegyverrel való felszerelésére vonatkozó határozat. Nyugat-Németországot ily módon lépésről lépésre közelebb sodorják a szakadék széléhez. Senki sem róhatja fel a Szovjetunióknak, hogy nem figyelmeztetett idejében az NSZK öngyilkos politikájának veszélyes voltára. A szovjet kormány a fegyvtárgyosabb és nem is egyszer figyelmeztette Nyugat-Németország vezetőit ezzel kapcsolatban. Kijelentette ezt a Német Demokratikus Köztársaság is, kijelentette a többi békészerető állam, kijelentették továbbá Nyugat-Németország hazafias nemzeti körök is, amelyek aggodnak a német nép sorsa és a béke miatt.

Egyesek a dolgokat úgy próbálják feltüntetni, mintha a Nyugat-Németország atomfegyverzésére vonatkozó határozat nem birna különösebb jelentőséggel és nem volna egyéb, mint a NATO intézkedéseinek egyike, amelyekhez az emberek már hozzászoktak és ezért — mint mondják — nincs ok különösebb aggodalomra. De a dolgok valójában nem így állnak. A nyugat-német hadseregnek atomfegyverrel való felszerelésére vonatkozó határozatnak rendkívül nagy jelentősége van, mint-hogy ezt a pusztító fegyvert éppen azoknak az erőknek a kezébe adják, amelyek az emberek tíz és tizmillióit áldozatul követelő második világ-háborút is kirobantották.

Könnyen érthető, hogy ez az intézkedés aggodalmat vált ki az európai országokban és elsősorban a Németországgal szomszédos államokban. Ma még talán nincs mindenki tisztában azzal, milyen veszélyt rejtenek magukban a most lejártszó események. A hitlerizmus veszélyét sem ismerte fel mindenki egyszerre. Ez azonban nem csökkentti a veszélyt, s a Szovjetunió kötelességének tartja, hogy felhívja rá a figyelmet. Nem azért teszi ezt, mintha félne a Német Szövetségi Köztársaság atomfegyverrel való felszerelésétől. A Szovjetunió rendelkezik minden szükséges eszközzel az agresszió elfojtására, az agresszorok szétzúzására, háhromnan indulna ki a támadás. Amikor a szovjet kormány kifejezi aggodalmát és felhívja a figyelmet a Nyugat-Németország atomfegyverkezésével járó veszélyre, ezt azért teszi, mert számotvet az a veszéllyel, amit ez a fegyverkezés előidéz Európa békéje szempontjából.

Nem lehet elhallgatni azt, hogy milyen szerepet játszik ebben az akcióban Anglia és Franciaország, amelyeknek kormányai beleegyeztek abba, hogy a nyugat-német hadsereget atom- és rakéta-fegyverrel szereljék fel.

Anglia és Franciaország népeit hosszú ideig azzal áltatták, hogy állítólag ellenőrzik Nyugat-Németország fegyverkezését.

Azok, akik most a nyugat-német hadsereg atomfegyverzését erőszakolják, a legsúlyosabb felelősséget vállalják magukra népeikkel szemben, mivel ez abban az időszakban történik, amikor a hatalmak között tárgyalások folynak az államok magasabb értékeikének összehívására. A népek azért várják ezt az értekezletet, mert bizást remélik, hogy a nemzetközi feszültség enyhüléséhez, a háborús veszély csökkentéséhez fog vezetni és kezdetét jelenti a fegyverkezési hajszák megszüntetésére irányuló gyakorlati intézkedések valóra váltásának. Ha a Német Szövetségi Köztársaság atomfegyverzése befejezett tényé válik, ez elkerülhetetlenül újabb akadályokat gördít a hatalmak megegyezésének útjába a leszerelés kérdésében, s ezért a felelősséget Káin bélyegként fogja viselni a nyugat-német kormány és azon országok kormányai, amelyek kieroszakolják ezt az intézkedést.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és az összes szocialista államok, valamint a többi független ország, amelyek szilárd békepolitikát folytatnak, következetesen a nemzetközi feszültség enyhítésére és a háborús veszély csökkentésére törekcsenek. A Szovjetunió, a csúcserkeztet összehívása érdekében tett erőfeszítéseivel, és a fegyveres erők csökkentésére irányuló gyakorlati intézkedéseivel, jelenleg pedig a nukleáris fegyverkísérletek egyoldalú beszüntetésével — a kérdésben most dönt a Legfelső Szovjet — példát mutat arra, miképpen lehet aktívan harcolni a béke megőrzéséért és megszilárdításáért.

Mindannyiunkat mélyes megelégedéssel töltött el az, hogy a Német Demokratikus Köztársaság, Lengyelország, Csehszlovákia és a többi szocialista ország határozott hangon nyilatkozatokban tiltakozott a nyugat-német hadsereg atomfegyverrel és rakéta-fegyverrel való felszerelése ellen. Ezek az országok teljes mértékben számot vetnek azzal, hogy milyen veszélyt jelentenek az európai béke szempontjából a nyugat-német militaristák és tengerentúli pártfogók tervei. Bizonyosak lehetünk felőle, hogy a Szovjetunió és a városi védelmi szférában részvevő többi állam levonják a megfelelő gyakorlati következtetéseket és megteszik a helyzetből adódó szükséges intézkedéseket.

A tartós békéért folyó harc továbbra is fő célkitűzése marad a Szovjetunió külpolitikájának. Eppen ez a célkitűzés, az egész emberiség, a béke sorsa iránti mélyesgésen humánus gondoskodás készítette a szovjet kormányt arra, hogy egyoldalúan beszüntesse az atom- és hidrogénfegyverrel való kísérleteket.

Bizonyosak lehetünk afőle, hogy az összes népek nagyra fogják értékelni szocialista hazánk eme újabb hatékony hozzájárulását a világ-béke megszilárdításának magaslatos ügyéhez.

Mi újság a nagyvilágban

Kiábrándító az USA negatív magatartása

A TASZSZ közleménye

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ a következő nyilatkozatot tette közzé:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének arra vonatkozó határozatával kapcsolatban, hogy a Szovjetunió beszünteti az atom- és hidrogénfegyverekkel folytatott kísérleteket, az USA külügyminisztériuma különleges nyilatkozatot tett közbe és ebben állást foglal a határozattal kapcsolatban.

Ebben a nyilvánvalóan szíve kioldozott nyilatkozatban az USA külügyminisztériuma bizalmatlanságot akar kelteni a Szovjetunió akcióival szemben; a nyilatkozat valóban felszólítást tartalmaz a fegyverkezésre való felkészülésre és az atomháborús készülődésekre, noha a népek elítélik ezt a politikát.

Ezzel kapcsolatban a TASZSZ hírigények felhatalmazást kapott a következők kijelentésére:

A Szovjetunió vezető körei sajnálatakat fejezik ki azért, hogy az USA kormányja ilyen magatartást tanúsít a Szovjetunió konkrétnak akcióival szemben, amely pedig abból az őszinte kívánságból fakad, hogy megkezdődjenek az összes népek közötti tárgyalások folytatásáról. A szovjet kormány éppen ezért azt javasolta, hogy a leszerelési kérdést megvitassák a jövőbeni tárgyalásokon.

A Szovjetunióban mélyes sajnálkozást vált ki az a körülmény, hogy az USA külügyminisztériumának ezt a nyilatkozata, amely magán viseli az idegesség és egy polémikus szellem bélyegét — mint Washingtonban kijelentették —, Eisenhower elnök jóváhagyásával jelent meg. Különösen kiábrándító hat az a körülmény, hogy az USA külügyminisztériumának nyilatkozata nem bizonyítja az USA kormányának azt az óhaját, hogy támogassa a Szovjetunió kezdeményezését és hogy az USA a maga részéről be akarja szüntetni az atom- és hidrogénfegyverrel folyó kísérleteket, hozzájárulva ezzel a népek közötti béke megerősítésének magasabb szintjéhez.

Nem nehéz észrevenni, hogy az USA külügyminisztériuma mesterséges és kitalált érveket sorakoztat fel nyilatkozatában. Az a kísérlet pedig, hogy kitalálják árnyékolják be a Szovjetunió akcióit és kompromittálják azt az országot, amely a nukleáris kísérletek beszüntetését kezdeményezte — nyilvánvalóan azt a célt szolgálja, hogy igazolja a népek követeléseinek meghallgatása elől továbbra is elzárkózó és a nukleáris fegyverekkel folyó kísérletek megszüntetését továbbra is megtagadó Egyesült Államok álláspontját. Az amerikai külügyminisztérium kijelenti, hogy nem lehet építeni egy olyan szándékot tartalmazó nyilatkozatra, amelynek ellenőrzése nincs semmilyen rendszer. Az USA külügyminisztériumának azonban nyilvánvalóan tudnia kell, hogy nincs semmilyen oka ilyen kijelentéseket tenni, mivel — mint a tudomány be-

bizonyította — a világ bármely részén végrehajtott atom- és hidrogénfegyverkísérlet könnyen megállapítható és regisztrálható; ezt maga Eisenhower, az USA elnöke is elismerte. Ezenkívül közismert tény, hogy a Szovjetunió nemcsak nem ellenzte, hogy a nukleáris kísérletek beszüntetésére vonatkozó kötelezettségek tiszteletben tartása tekintetében bevezessék a szükséges nemzetközi ellenőrzést, hanem maga javasolt egy ilyen ellenőrzési rendszert arra az esetre, ha a számbajövő államok megegyeznének a kísérletek beszüntetéséről.

Sajnos, az USA kormányja — amint látható — nem óhajtja sem az atom- és hidrogénfegyverekkel folyó kísérletek beszüntetését, sem pedig azt, hogy bevezessék ennek ellenőrzését. Másrészt nem magyarázható meg az a körülmény, hogy érvet hoz fel, amely ellentmond mind a való helyzetnek, mind pedig a tudományos adatoknak.

A Szovjetunió lelkes híve a leszerelésnek és szükségesnek tartja a leszerelési tárgyalások folytatását. A szovjet kormány éppen ezért azt javasolta, hogy a leszerelési kérdést megvitassák a jövőbeni tárgyalásokon. A Szovjetunió a maga részéről kész minden megtenni, hogy előmozdítsa a leszerelési kérdések megoldását. A Szovjetunió szilárd elhatározása a jövőben is

minden lehetőséget megtenni, hogy elhárítsa a katasztrófát, amelybe egy atomháború kirobbantása sodródna az emberiség.

Ez a Szovjetunió álláspontja.

Halogatni az atom- és hidrogénfegyverrel folytatott kísérletek általános beszüntetésének megoldását, annyit jelentene, mint semmibevenni a népek törekvéseit.

A jelenlegi nemzetközi helyzet meddő diplomáciai párbaj helyett konkrét leszerelési akciókat követel az összes államtól s mindenekelőtt a béke sorsáért elsősorban felelős nagyhatalmaktól. A Szovjetunió ettől az óhajától vezérrelve hozta meg határozatát arról, hogy egyoldalúan beszünteti az atom- és hidrogénfegyverrel való kísérleteket.

Összeírhatunk egész papírhagyományokat, kiadhatunk ezernyi polémikus nyilatkozatot, mindez azonban micseni változtat az a tényen, hogy a Szovjetunió az atom- és hidrogénfegyver-kísérletek beszüntetésével gyakorlatilag hozzájárult a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és a háborús veszély csökkentéséhez.

A szovjet népek és a többi ország népei elvárják az USA és Nagy Britannia kormányaitól, hogy támogassák a Szovjetuniókat ezt a kezdeményezést és a maguk részéről is szüntessék be a nukleáris kísérleteket.

Ez a probléma lényege.

A nyugati sajtó hangsúlyozza Nyugat-Németország atom-felfegyverzésének veszélyét

Daily Herald: „Vessenek véget ennek az örültségnek!”
Express: „Adenauer befejezett tény elé állította Európát”

PARIZS. (Agerpres.)

Számos nyugati lap foglalkozik azzal, hogy milyen politikai következményeket okozhat, miszerint a nyugatnémet Bundestag jóváhagyta az atomfelfegyverzésre vonatkozó kormánytervet.

„Az Associated Press távirati ügynökség jelentése szerint Angliában például „komoly aggodalom áll fenn, miszerint a Szövetségi Köztársaság atomfelfegyverzése veszélyeztetni a csúcserőkezelési sikerének esélyét.” A távirati ügynökség munkatársának fenti megállapítását megerősíti Lord Beaverbrooknak a Daily Express-ben megjelent és az angol közvéleményben hatalmas visszhangot keltett cikke. Lord Beaverbrook cikkében a többi között a következőket írja: „A brit kormány azzal, hogy támogatta Nyugat-Németország atomfelfegyverzését, sem a megtartandó csúcserőkezelési sikerének érdekében, sem pedig Anglia érdekében nem cselekedett. Az ame-

rikaik mindennél többre értékelik Nyugat-Németországgal, különösen pedig az atomfegyverrel ellátott Nyugat-Németországgal fennálló szövetségüket. Am Nyugat-Németország ellenséges magatartást tanúsít a német egyesítés kérdését nem tárgyaló csúcserőkezelési tárgyalásokkal szemben. A Brit Birodalomnak nem szabad magát befolyásoltatnia a bonni kormány külpolitikájától avagy óhajától. Ha az amerikaiak, vagy a németek nem akarnak találkozni az oroszokkal, úgy Mac Millannak egyedül kell elmenie Moszkvába.”

A Daily Herald is elítéli az angol kormányt a nyugat-német atomfelfegyverzés támogatásáért. A lap „Vessenek véget ennek az örültségnek!” című cikkében élesen bírálja az angol kormányt a nyugat-német atomfelfegyverzés támogatásáért. A lap rámutat arra, hogy a Szövetségi Köztársaság atomfelfegyverzésére irányuló tervek megvalósítása veszélyeztetné a csúcserőkezelési esélyeit.

„Amennyiben a németeknek távirati ügynököik lesznek, amelyeket bármikor keleti szomszédaik ellen használnak, úgy hiábavaló a legmagasabb sikon folytatott tárgyalások sikerébe vetett remény” — írja a Daily Herald.

Hasonló véleményt nyilvánít számos francia lap is. Ezek hirmagváróziókat terjesztve a nyugat-német atomfelfegyverzésről. A kérdés: „Mi marad a párizsi egyezmények aláírása alkalmával Franciaországnak nyújtott biztosítékokból?” (Combat).

Az Express című lap hangsúlyozza, hogy „Nyugat-Németország az első ország az európai kontinensen, amely elfogadta az atomfelfegyverzés irányuló terveket. Adenauer, miután elnyerte a Bundestag jóváhagyását az atomfelfegyverzési terveket illetően, befejezett tény elé állította Európát.”

A Német Szövetségi Köztársaság sajtójának egy része szintén aggodalommal mutat rá a nyugat-német atomfelfegyverzés következményeinek súlyosságára. „A kormány nem hallgatott sem az atomtudósok figyelmeztetéseire, sem az evróhá felhívására” — írja a Die Welt. Nyugat-Németország, valamennyi többi nyugat-európai országot megelőzve, az atomfelfegyverzés mellett foglalt állást. Ami azonban bennünket illet — hangoztatja a lap, továbbra is nemet mondunk és minden megteszünk, hogy Németország (a Német Szövetségi Köztársaság — a szerk.) ne az európai kontinens békéjére veszélyes nagyhatalomként jelenjen meg újból a népek előtt.”

A Román NK kormányküldöttsége Pekingbe érkezett

PEKING. Az Agerpres külföldi-sajtója jelenti:

Április 2-án reggel a Román NK kormányküldöttsége: Chivu Stoica elvtárs, a minisztertanács elnöke, a küldöttség vezetője, Emil Bodnarus, a minisztertanács alelnöke, Avram Bunaciu külügyminiszter Pekingbe érkezett.

A Kínai NK februárban felavatott, új repülőterén, a tavaszi napfényt számos sokszínű zászlócska ragyogott, amelyeket a két baráti ország állami lobogói uraltak. A magasrangú vendégek fogadására érkezett több, mint húsz ezer ember hatalmas kör alakot a repülőtér központi épülete előtt felállított emelvény előtt. A román kormányküldöttség fogadására eljött Csu En-laj, az államtanács elnöke, He Lun és Li Fu-csun, az államtanács elnökhelyettesei, Csen I, az államtanács elnökhelyettese és külügyminisztere, Li Csi-szen, Go Mo Zso, az Össz kínai Népképviselői Gyűlés állandó bizottság alelnöke, a kormány tagjai, a demokratikus pártok képviselői, magasrangú tisztviselők, a társadalmi szervezetek képviselői. Kína fővárosa dolgozóinak képviselői, fiatal kínaiak, akik Romániában végeztek tanulmányokat és a jelenleg Pekingben tanuló román egyetemi hallgatók. A repülőtérre megjelentek a román nagykövetség tagjai, élen Theodor Rudenacoval, a Román NK kormányküldöttségének tagjaival.

Hatalmas ovációval és éljenzéssel köszöntik a repülőgép érkezését, amelyben helyet foglalnak a román kormányküldöttség tagjai, élen Chivu Stoica elvtárral. A Kínai Népkövetség tagjai a fogadásra érkezett államvezetőt a repülőgép felé közelednek, majd baráti kezek fogadják a vendégeket. A katonazenekar eljátsza a Román NK és a Kínai NK állami himnuszát, majd Csu En-laj elvtárs bemutatja Chivu Stoica, Emil Bodnarus, Avram Bunaciu elvtársaknak a repülőtérre megjelent hivatalos személyeket. Ezután Chivu Stoica és Csu En-laj elvtárs fogadta a díszszázad tiszteletét. Az államtanács elnöke Chivu Stoica elvtárs kíséretében a mikrofon elé lép.

Csu En-laj elvtárs a következő beszédet tartotta:

„Szeretett Chivu Stoica elvtárs, a Román NK minisztertanácsának elnöke!

Szeretett elvtársak, a román kormányküldöttség tagjai!

Elvtársak, barátaink!

Nem most fogadjuk először a testvéri Román Népkövetség tagjait Pekingbe. De a rég várt román kormányküldöttség hazánk fővárosába érkezése élen Chivu Stoica elvtárral, különösen nagy örömmel tölti el bennünket.

Engedjék meg, hogy a Kínai NK kormányja és a kínai nép nevében melegen üdvözzöljem Önöket, a távolról érkezett magasrangú vendégeket.

A kínai és román népek azonos eszményei és célkitűzései vannak — a szocializmus felépítése és a béke megvédése az egész világon. A proletár internacionalizmuson alapuló román-kínai barátság a gránitnál is szilárdabb. Népeink örökre egyesíti a közös erőfeszítés és együtt menetelnek a közös célkitűzés felé. Országaink testvéri barátsága napról-napra fejlődik és erősödik.

Szeretett miniszterelnök elvtárs, szeretett elvtársak, a küldöttség tagjai!

Teljes szívemből köszönöm Önöknek, hogy ilyen hosszú utat tettek meg, hogy baráti látogatást tegyenek országunkban. Meggyőződésem, hogy az Önök látogatása nemcsak, hogy hozzájárul a népeink közötti barátság és együttműködés megerősítéséhez, de jelentősen megszilárdítja a szocialista országok nagy egységét, amelynek élen a Szovjetunió áll és jelentősen hozzájárul a béke megvédéséhez az egész világon.

Engedjék meg, hogy ismétlenül üdvözzöljem Önöket és kívánjam, hogy az Önök látogatása a legjobb eredményekre vezessen.

Eljen a kínai nép és a román nép megbonthatatlan barátsága!

Eljen a szocialista országok egysége, élen a Szovjetunióval!

Eljen a béke az egész világon! Ezután Chivu Stoica elvtárs tartott rövid beszédet. A következőket mondotta:

„Szeretett miniszterelnök elvtárs! Kedves elvtársak, barátaink!

Az Önök nagy hazájának fővárosába érkezésünkkel határtalan örömmel adok kifejezést, hogy megismerhetjük a hős kínai nép munkáját, harcait és megvalósításait, amelyek csodálatra keltetik valamennyi szocialista ország népet, csodálatra keltetnek valamennyi békeszerető és haladó embert.

A Román Népkövetség és a román nép ne-

vében meleg és testvéri üdvözléssel fejezem ki a Kínai Népkövetség kormányának és a kínai népnek.

Ugyanakkor kifejezem azokat a mélyes, baráti érzéseket, amelyeket a román nép táplál a kínai nép vezetői iránt. Ezek az érzések kifejezésre jutottak abban a meleg rokonszenven, amellyel hazánk dolgozó figyelemmel kísérték a kínai népek a szabadságért és nemzeti függetlenségért vívott hősi harcait. A román nép erőteljesen kifejezésre juttatta a harc iránt érzett szolidaritását és lelkesen üdvözlötte a kínai népi forradalom világtörténelmi jelentőségét, amelyet Mao Cse-tung elvtárs vezetésével vívtak ki.

Népeink, amelyeket azonos célkitűzések és érdekek lelkesítenek, ma a szocialista építés útján haladnak és egységesen harcolnak a béke megvédéséért. A közösen táplált testvéri érzések, szoros baráti együttműködési kapcsolataink a hatalmas szocialista tábor keretében tartós, megsemmisíthetetlen alapon nyugszanak. A román nép a legnagyobb érdeklődéssel figyeli a Kínai NK-nak a szocialista építésben elért nagyszámú megvalósításait és nagyra értékeli azt a jelentős hozzájárulást, amellyel az Önök országa elősegíti a békés együttélést és a béke megvédését az egész világon. Teljes szívünkkel köszönjük Csu En-laj elvtársnak és a Kínai NK Államtanácsának a barátságos meghívást, hogy látogatást tegyenek az Önök országában. Szeretett elvtársak és barátaink! Köszönjük Önöknek a meleg fogadtatást.

Eljen a román nép és a nagy kínai nép örök testvéri barátsága!

Eljen a népek közötti béke!”

A Chivu Stoica elvtárs beszédének befejező szavait kísérő taps még erőteljesebbé vált, amikor a magasrangú román vendégek Csu En-laj elvtárs kíséretében elhaladtak a sorfal előtt és üdvözlöttek a jelenlévőket. A megjelentek rengeteg virágcsokorral halmozták el őket és közben üdvözlő szavakat kiáltottak. Fiatal fiúk és lányok egy csoportja azzal fejezte ki a román nép küldöttei iránt érzett szeretetét, hogy egy dalt adott elő, amely a román-kínai barátságot élteti. Ezután a román vendégek a kínai vezetők kíséretében a fővárosba, a szocialista építkezés helyére, ahol a nagy kínai nép dicső és nagyvárosában való tartózkodásuk során laktak.

A világközvélemény köszönti a Szovjetunió Legfelső Tanácsa jelentős határozatát

ANGELIA

LONDON. (Agerpres.)

Az angol közvéleményben hatalmas visszhangot keltett a Szovjetunió atom- és hidrogénfegyver-kísérletek egyoldalú megszüntetésére vonatkozó határozata. A parlament tagjai, a Laborista Párt, a szakszervezetek és más társadalmi szervezetek képviselői köszöntik a szovjet kormányt ezt az újabb kezdeményezését.

Ben Parnk laborista képviselő többek között kijelentette: „Most haladékokat javasoltak az egész emberiségnek, amelynek feladata az észszerűség és a jóindulat segítségével megoldani a vitás kérdéseket.” Egy másik laborista képviselő, Arthur Henderson, a Szovjetunió határozatát köszöntve annak a reményének adott kifejezést, hogy amennyiben a három kormány egyezményt köt, „haladást érnek el a leszerelés kérdésében.” Mivel a Szovjetunió kezdeményezése „hozzájárul egy ilyen egyezmény megkötéséhez”, jelentette ki Henderson — a béke híveinek örömmel kell köszönteniük az akciót.

NYUGAT-NÉMETORSZAG

BONN. (Agerpres.)

A Német Szövetségi Köztársaságban a magfegyverek tiltásáért tevékenyen harcoló közvéleménynek köszönhetően nagy lelkesedéssel köszöntötte a Szovjetunió Legfelső Tanácsának az atomfegyverkísérletek beszüntetésére vonatkozó határozatát.

A „Deutscher Freiheitssender” rádióadó állomás hirmagváróziójában hangsúlyozta eme határozat óriási jelentőségét, rámutat arra, hogy a Szovjetunió határozatával az egész emberiség előtt világosan bebizonyította, hogy el lehet hárítani az atomháború veszélyét. Ha a nyugati hatalmak követnék a Szovjetunió példáját — hangsúlyozta a rádió — az emberiség megszabadulna az atomveszélytől és újabb lépéseket tehetne a nemzetközi feszültség enyhítésére. A Német Szövetségi Köz-

társaság dolgozóinak legsürgősebb feladata, még nagyobb erőfeszítéssel harcolni az atomfegyverkezés ellen — fejezte be hirmagvárózióját a rádióadó.

OLASZORSZAG

ROMA. (Agerpres.)

Az olasz közvélemény történelmi eseményként köszönti a Szovjetunió Legfelső Tanácsának az atom- és magfegyver-kísérletek egyoldalú megszüntetésére vonatkozó határozatát.

A történelem nem ismer a Szovjetunió Legfelső Tanácsa határozatához hasonló eseményt — hangsúlyozza vezércikkében az Unita. Soha egyetlen ország sem mondott le jószándékáról és egyoldalúan a rendelkezésre álló fegyverek megszüntetésére állt. Az a tény, hogy ehhez hasonló cselekedet a Szovjetuniótól — a világ első és legmagasabb szocialista országától ered — igazolja az egész emberiség előtt, hogy a szocializmus az egyedüli rendszer, amely cselekedetét mind elméletileg, mind gyakorlatilag az élettel, az emberiség jövőjével képes azonosítani.

Az Avanti hangsúlyozza, hogy a Szovjetunió határozata zavarba ejtette az Egyesült Államok hivatalos körét.

A Paese című lap moszkvai tudósítójának részletes beszámolója az olasz közvéleményben, amelyben többek között hangsúlyozza: az Egyesült Államok külügyminisztériumának magatartása, dühét és zavarát bizonyítja. Azt állítja, hogy a szovjet kormány mindezt kizárólag hírvérési célból tette. Ebben az esetben, miert nem foglalkoznak az amerikaiak is ugyanilyen hírvéréssel...

A reakciós sajtó képtelen elrejtetni a Szovjetunió Legfelső Tanácsának az atom- és magfegyver-kísérletek egyoldalú megszüntetésére vonatkozó határozata feletti elégedetlenségét, mindenképpen megkísérli csökkenteni a Szovjetunió ezen újabb békés kezdeményezésének jelentőségét. „A Messagero”, a „Popolo”, a „Tempo” és több más polgári lap

KINAI NÉPKÖZTARSASÁG

PEKING. (Agerpres.)

A Kínai Népkövetség számú vezető személyisége hangsúlyozta a Szovjetunió Legfelső Tanácsának a magfegyver-kísérletek beszüntetéséről szóló határozata különös jelentőségét és rámutatott arra, hogy ez a határozat jelentős lépés az atomfegyverek tiltásához és a nukleáris háború veszélyének elhárításához vezető úton.

Szun Csin-lin, az Össz kínai Népképviselői Gyűlés alelnöke a következőket jelentette ki az Új Kína sajtóügynökség munkatársának: „Ez a határozat a Szovjetunió és valamennyi szocialista ország politikáját jellemző erős békevágy és a békés egymás mellett élés óhajának fényes bizonyítéka. A Szovjetunió eme kezdeményezése értékes segítség a világ valamennyi békeszerető erői részére és ösztönzés a nemzetközi feszültség enyhítésére és az atomveszély elhárítását célzó egységes harcukban.”

Go Mo Zso, a Kínai Népi Békévelmi Bizottság elnöke szintén nyilatkozatban köszöntötte a Legfelső Tanács történelmi jelentőségű határozatát. „A világ békeszerető népei — mondotta Go Mo Zso — tisztán szívvel köszöntik a Szovjetuniókat az atom- és hidrogénfegyver-kísérletek egyoldalú megszüntetésére vonatkozó határozatát. A Szovjetunió a múltban is és most is követhető erőfeszítéseket tett és tesz a világ békéjéért és a nemzetközi feszültség enyhítéséért.

Az hiszem nem tulok — hangoztatja Go Mo Zso — midőn azt állítom, hogy a béke erőinek egyre újabb megnyilvánulása éppen olyan nagyjelentőségű, mint amilyen az első mesterséges holdak felbocsátása volt.”

„Itt az ideje — fejezte be nyilatkozatát Go Mo Zso — hogy az Egyesült Államok és Anglia kormányai tisztázzák álláspontjukat!”

Az igazi békepolitika történelmi jelentőségű kezdeményezése

(Folytatás az első oldalról.)

A béke ügyének győzelméhez még sok mindennek hozzá kell járulnia. Számos jelentős nemzetközi kérdés vár megoldásra. Ezzel magyarázható a világ közvéleményének felépése a Kelet és Nyugat közötti magassú értekezlet megtartásáért. A Szovjetunió nemcsak kezdeményezője a javaslatnak, de mindent meg is tesz a siker biztosításáért. Olyan kérdések megvitatását javasolta, amelyek a jelenlegi feltételek mellett megoldhatók. „Eppen ezért azok között a kérdések között, amelyeket a szovjet kormány a csúcserőkezelési napirendjére javasol — mondotta Gromikó elvtárs — első helyen áll az a fegyverrel való kísérletek azonnali megszüntetésének kérdése. A szovjet kormány ugyanakkor javasolja, hogy ezt a kérdést különállóan és minden más kérdés előtt vitassák meg, anélkül, hogy megvárják, amíg a hatalmak megegyeznének a leszerelési többi kérdésben.” A Legfelső Szovjet határozata az atom- és hidrogénfegyverekkel való kísérletezés egyoldalú megszüntetésével döntően befolyásolhatja a magassú értekezlet tárgyalásainak kedvező kimenetelét és jelentősen elősegítheti a napirend e legfontosabb pontjának megoldását.

A Szovjetunió történelmi jelentőségű lépése újabb reményvel, bizakodással és megmagyarázó elszántsággal tölti el a népeket a béke ügyének győzelméért vívott harcukban. A népek egységes küzdelme az

utóbbi évtizedben több figyelemreméltó sikert eredményezett. Véget vett a koreai, indokínai és egyiptomi háborúnak és megakadályozta az atombomba használatát Koreában. Alapos tehát a bizakodás: a világ haladó közvéleménye ezáltal kivívja majd, hogy valamennyi állam örökre beszüntesse az atom- és hidrogénfegyverekkel való kísérleteket és ezáltal döntő fordulat következzen be az államok közötti bizalom és békés együttműködés megszilárdítása terén.

A román nép, a többi szocialista ország népeivel, a világ összes békeszerető népeivel együtt a legnagyobb megelégedéssel üdvözlötte a Legfelső Szovjet határozatát, hisz ez a nagyfolyosságú kezdeményezés teljes mértékben megfelel a román nép érdekeinek, államunk békepolitikájának. A román kormány több esetben konkrét lépéseket tett a béke ügyének megszilárdításáért. Ezt a célt szolgálja Chivu Stoica elvtársnak, az RNK minisztertanácsa elnökének és a kíséretében lévő személyiségeknek ázsiai baráti látogatása is.

A szovjet kormány történelmi jelentőségű kezdeményezése arra lelkesíti hazánk valamennyi becsületese dolgozóját, hogy még határozottabban állást foglaljon és küzdjön az atomfegyverek használatának megállításáért, a béke megőrzéséért és megerősítéséért.